

eller $\frac{3}{4}$ eller en hvilken som helst anden Brøk. Det er noget, man i Virkeligheden har grebet fuldstændig vilkaarligt for at tage en Brøk, som man antager vilde give de Kommuner, der have følt sig brøstholdne ved ikke at have de mellemkommunale Beskatningsforhold ordnede, nogen Indtægt.

Da Købstadforeningen i sin Tid vedtog sin Resolution om Erhvervsskatten, undtog den udtrykkelig Frederiksberg, og maa jeg tilføje, at Købstæderne kunne jo ikke have nogen Interesse af, hvorledes dette specielle Forhold bliver ordnet. Det er jo et ganske naturligt Krav fra Købstædernes og andre Kommuner Side at faa et Middel overfor de Borgere, der flytte udenfor Kommunen og tage Ophold i en Nabokommune, der er et Skattely. Men denne Betragtning og i det hele taget alle de Betragtninger, der ligge til Grund for det ønskelige i at have et mellemkommunalt Beskatningsgrundlag, gælder slet ikke for Forholdet mellem København og Frederiksberg. Saaledes er Frederiksberg ikke paa nogen Maade et Skattely overfor København, Skatteprocenten er ganske ens, og med Hensyn til Ejendoms-skatteerne ere disse i Øjeblikket paa Frederiksberg 20—25 pCt. højere, end de ere i København. Ligeledes giver en Undersøgelse af Husleje forholdene i København og Frederiksberg det Resultat, at de gennemsnitlig ere ganske ens. Frederiksberg afgiver altsaa ikke noget Skattely overfor København. Saa nævner man, at naar en Mand, der bor udenfor Kommunen, etablerer i denne Kommune en Virksomhed, da kan denne Virksomhed være af en saadan Natur, at den trækker en større eller mindre Mængde Arbejdere til Byen, hvis Indtægter ikke ere større, end at de skaffe den paagældende Erhvervskommune større Byrder, end de skaffe Kommunen Indtægter. Nu er der imidlertid det at bemærke, at en Mand i en Nabokommune jo kan etablere Virksomheder af meget forskellig Art, Virksomheder af den Art, som jeg nylig nævned, som maaske kunne give Kommunen større Byrder end Indtægter; men man kan ogsaa i en By etablere Virksomheder, som ere til allerstørste Gavn for den paagældende Kommune.

Og nu er Forholdet i de to Kommuner, som jeg her særlig omtaler, dette, at det

indre København skyder sine Arbejdere ud til alle Sider, og København ligger jo saaledes, at i een Retning har den Sundbyerne, i andre Retninger Vesterbro, Frederiksberg, Nørrebro og Østerbro gaaende ud til de 5 Sider ud i Landet, og ganske naturlig kommer da Forskydningen af Arbejderbefolkningen til at gaa ud efter og lige saa godt i Retning af Frederiksberg som i de andre Retninger, der henhøre til København. Og man maa der vel erindre, at Frederiksberg Kommune bestaar jo ikke alene af den Del af Frederiksberg, der er mest kendt af Københavnerne, den, som ligger nærmest op til København, og hvoraf jo en Del er Villakvarter; nej, kommer man paa den anden Side af Falkoneralleen, saa strækker der sig et enormt Arbejderkvarter, som, naar Bebyggelsesforholdene yderligere tage Fart, vil i stigende Grad blive et Arbejderkvarter med Ophold for, selvfølgelig frederiksbergske, men ogsaa københavnske Arbejdere. Maa jeg i denne Forbindelse nævne, at man regner jo, at Familier her inde i København, hvis Indtægter ikke overstige 2,500 Kr., ville give en Kommune forøgede Udgifter til Skolevæsen, til Forsørgelsesvæsen o. s. v., og naar man undersøger Forholdene paa Frederiksberg med Hensyn til saadanne Familiers Antal, og man anstiller tilsvarende Undersøgelser for Københavns Vedkommende, saa vil man finde, at der af Familier af den nævnte Kategori, hvis Familieoverhoved er beskæftiget ved Handel og Industri, findes paa Frederiksberg langt over 1,000 flere frederiksbergske Familier, hvis Forsørger er beskæftiget i København, end der findes af københavnske Familier, hvis Forsørger har saadan Beskæftigelse paa Frederiksberg, saaledes at Københavns Nærhed paa dette Omraade skaffer Frederiksberg Kommune en meget stor Byrde, hvorfor der ikke gives Frederiksberg noget som helst Vedlag. Og at det er noget meget betydeligt for Frederiksbergs Vedkommende, vil bl. a. fremgaa deraf, at Frederiksbergs Kommunes Udgift f. Eks. til dens Hospitalsvæsen er $5\frac{1}{2}$ Kr. pr. Sygedag, medens den Betaling, der gives, er 1 Kr. 20 Øre — 60 Øre for Sygekasse-medlemmer og 30 Øre for disses Børn. Og Frederiksberg Kommune forbruger 175,000 Sygedage paa sit Hospital og 45,000 Sygedage paa andre Hospitaler foruden Epidemihospitaler, Sanatorier, Sindssygeanstalter